

Visitasedredrag Torvastad menighet

13. – 18. september 2022

Kjære Torvastad menighet!

I dag føler jeg meg privilegert som har fått tilbringe uken her på Torvastad. Jeg har møtt en levende folkekirkemenighet, et fellesskap som favner vidt, med levende, engasjerte ildsjeler som brenner for menigheten sin.

Folk har både sett fram til og vært spente foran visitasen, og jeg har gledet meg til å bli bedre kjent med bygda og menigheten.

Vi har fått oppleve Torvastad i mild bris og vakkert seinsommervær, og også holdt på å blåse bort i iskaldt og piskende regn – gjerne på en og samme dag. Jeg har hørt mange solskinnshistorier om alt godt det er å glede seg over i menigheten, og ærlige fortellinger om utfordringer og det som kan være mer krevende.

Og hver dag i visitasen har vi sett håpets fargerike bue spent over hele Torvastad, noen ganger til og med i dobbel utgave! Guds gode påminning om at Han er med i alt som skjer, midt i sola og midt i regnet.

For hva er det å være en levende folkekirkemenighet? Det er å oppleve både mørke uværsdager og sommerstille sjø. Denne uka har lyset skint raust over Torvastad menighet.

Å være levende folkekirkemenighet er barna som strålende ønsker «velkommen» i døra inn til Superonsdag, det er konfirmanter som er både undrende og ærlige, foreldre som synger med barna sine på Kor og Lek, og eldre med smittende godt humør og en stolthet over det kirken betyr i bygda.

Å være levende menighet er å ha et kirkebygg som skinner som en perle midt i det bølgende blå og grønne landskapet. Som ennå samler bygdas folk, selv om byggefeltene der de fleste bor ligger et lite stykke unna. Kirkestua inviterer inn med vakre blomster på bordet, lune lokaler med fantastisk utsikt og et ønske om at enda flere finner veien inn til en kopp kaffe etter besøk på kirkegården.

Å være folkekirke er å være en menighet som folk i bygda er glade i og har et godt forhold til, selv om de ikke nødvendigvis fyller opp hele kirka hver søndag. Men som er takknemlige for at kirken er der for dem når livet bringer gleder og sorger som det er godt og viktig å markere her.

En innholdsrik visitasuke

Ordet biskop kommer av det greske ordet *episkopos*, som betyr tilsynsmann. Biskopen på visitas har som oppgave å SE menigheten, og ha tilsyn med de som er der og det som skjer der. Og denne uka har jeg virkelig sett mye godt!

Jeg har møtt og pratet med barnehagebarn og ungdommer på konsert på tirsdag formiddag, besøkt sykehjemmet sammen med prest og kantor, hatt et spennende møte med spørrelystne 7. klassinger og møtt en klok og positiv skoleledelse, som kirken får ha et svært godt samarbeid med.

Jeg har fått se og høre på fantastiske Karmøy guttekor sin øvelse, jeg har vært i menighetsrådsmøte og fellesråd.

Onsdag hadde vi møte med ordfører og kommuneledelsen. For at kirken skal leve best mulig lokalt trengs et godt samarbeid med kommunen. Og i Karmøy er det en glede å samtale om kirken med en aktiv og engasjert ordfører med stab. Kirken er takknemlig for at kommunen tar sitt ansvar alvorlig i alt fra grundig rehabilitering av kirkebygg, det vellykkede samarbeidet om prostidiakonen som blant annet leder sorggrupper og HEL-arbeid, til å legge til rette for et godt beredskapsarbeid sammen med kirken. Kirken er en sentral aktør i sivilsamfunnet både når det gjelder frivillighetsarbeid og i kriser. Vi er heldige som har et så nært og godt forhold til kommunen som samarbeidspartner i Karmøy.

Å være en levende folkekirkemenighet kan også være å gå rolig veien ned til Kveitavikjøa, stoppe med jevne mellomrom og be for bygda og Føynå. Vi ba for bedrifter og næringsliv, for organisasjoner og frivillighet, for barn, unge og eldre. En god opplevelse, selv om vi ikke kom oss helt ut til Føynå – det må vi få til neste gang! Etterpå var det godt å varme seg i Kirkestua, spise kvelds sammen og ha trosopplæring for voksne.

Torsdag morgen gjorde det inntrykk å møte Hauge videregående skoles rektor og enda flere ildsjeler – som ikke bare var lærere men fortalte om et kall til å reise mennesker opp. Ansatte delte både sterke fortellinger og en smittende entusiasme.

Etterpå ga Torsdagskafeen i kirkestua en fin pust i bakken med nydelig hjemmebakt og mulighet for ein gode drøs med kjekke folk.

Kirkestua er en viktig brikke som har kommet på plass i menigheten, et flott og praktisk sted for kirkekafe og søndagsskole, samlinger og utleiemulighet, med kjølerom og seremonirom i kjelleren. Den var også fin å invitere besøkende fra Litlabjørg til, som spiste formiddagsmat der før HEL-samlingen i kirka. Lystenning, sang og velsignelse åpnet for en hellig stund for alle som var med.

En sightseeing rundt i bygda bakpå motorsykkelen til prost Ove var en litt annerledes type stund - i regn og vind og dokumentert av NRK, men kjekt var det.

Konfirmantene vi møtte etterpå hadde kloke spørsmål til biskopen, og om kvelden torsdag ble det en trivelig bygdekveld med fullt ungdomshus, nydelig sang fra Scala og tankevekkende innslag om å komme hverandre i møte fra prostidiakonen.

Etter en uke med flott og fullspekket program takket vi Gud for at det var fredag sammen med ungdommene på TGIF «Thank God Its Friday». Det var godt å feire messe sammen med konfirmantene, med friskt og fint tonefølge – og thaimat i kirkestua etterpå.

En ivrig stab med mange oppgaver

I løpet av uka har jeg møtt og hatt samtaler med en stab som strekker seg langt, fordi de brenner for at menigheten skal være for alle på Torvastad. De er ildsjeler som vil mye, og som gjør litt ekstra for å trives, som en av dem sa. De er kreative og finner løsninger, arbeider godt i lag – og gleder seg stort til de 80 % i trosopplæringen som er ledige nå blir fylt opp med nytt mannskap i januar. Takknemligheten er også tydelig for at ny kirketjener er på plass, hun er allerede varmt og tydelig til stede og kommer til å fylle de store skoene etter Sonny på sin egen kloke måte.

Det er mange som har store sko å fylle her på Torvastad. Historien med blomstrende ungdomsarbeid og stort foreningsliv gir både stolthet og forventninger.

Å være en levende folkekirkemenighet er også å bygge stein på stein, slik de gjør både bokstavelig og billedlig på Hauge videregående skole. Vi kan vite at vi bygger menigheten på historiens grunnsteiner, og at det vi bygger nå er noe nytt. Det henger godt sammen med

ordene i Jesaja 43: *Dere skal ikke minnes de første ting, ikke tenke på det som hendte før.*
¹⁹ Se, jeg gjør noe nytt. Nå spirer det fram. Merker dere det ikke?

Jeg har møtt et menighetsråd som er stolte av menigheten sin, som arbeider godt i lag og som samtidig ser hvilke muligheter for utvikling som finnes. De har et tydelig engasjement for målet med menighetsarbeidet slik det er formulert i strategiplanen: En menighet for **alle** mennesker, fra vugge til grav. Hvordan kan vi jobbe slik at alle som ønsker det får øynene opp for de gode fellesskapene man kan komme inn i i menigheten?

Som alle andre menigheter har Torvastad krevende korona-år bak seg. Men «det begynner å løsne for alvor nå», var det ei som sa. Det er både en glede og en utfordring. Jeg har tro på synergieffektene som oppstår når kirken engasjerer seg i lokalsamfunnet og inviterer inn til fellesskap. Jo flere kontakflater vi bruker, jo flere relasjoner får vi. Det er når kirken er interessert i og opptatt av folk at folk får øynene opp for kirken – slik er det i alle relasjoner. Korona har også mot alle odds gitt frukter i menigheten: ute-samlingene for barnehager har blitt til fine, jevnlig møtepunkter og et godt samarbeid, og besøk utenfor Litlabjørg har åpnet kirkedørene enda mer på vidt gap for HEL-samlinger for mennesker med en utviklingshemming.

Trosopplæring for alle

Torvastad menighet har et innholdsrikt trosopplæringsprogram for barn og unge. Mye står på timeplanen, og mye er prøvd ut i forsøket på å nå fram til alle barn og unge med opplæring i troen de er døpt til. Superonsdag, gitar og trosopplæring, MFO (Menighetens fritidsordning på planleggingsdager), TGIF, trosopplæring for voksne og søndagsskole er en del av tiltakene som menigheten har.

KFUK-KFUM er en sentral samarbeidspartner med lange røtter i kirkelivet. Sameksistensen mellom menighet og Ungdomshus beriker hverandre og gir enda flere muligheter for trosopplæring. Speider, ungdomsarbeid og Tweens er eksempler på kontinuerlige tilbud som også kan treffe bredt i ei bygd som Torvastad.

Superonsdag er et tiltak som treffer bredden, med varm mat og Tweens etter skoletid, Kor og Lek og trosopplæring - som denne uka ble til en minigudstjeneste midt i den myldrende salen på Ungdomshuset. Som kirke har vi alltid et mål om at gudstjenesten skal være menighetens hovedsamlingssted. Søndagsgudstjenesten er selve hjerteslagene og pulsen i menighetslivet. Samtidig skal vi ikke tenke smått om hverdagsgudstjenestene: Å dele Guds ord, syng og be sammen blir en gylden stund midt i en hektisk ettermiddag og skaper himmel over livet – selv om det ikke er søndag og klokka er 11 tar vi imot det Gud vil gi, og deler videre med små og store.

Menighetsrådet har gjort trosopplæringens visjon «Gud gir – vi deler» til overskrift for hele menighetsarbeidet. Det gir god mening. Og peker på det helt grunnleggende i at alt vi gjør og deler i kirken kommer fra Gud. Vi kan ha vidløftige mål med tilhørende strategier og planer, men glemmer vi å leve nær kilden med det levende vannet, blir vi heller ikke en levende folkekirkemenighet.

Ingen ildsjeler er kalt til å bli utslitt, som jeg også sa på bygdakvelden om frivillighet. For å dele videre må vi selv ha satt på oss luftmasken, som det heter på flyet før take off. Å være en levende menighet med muligheter for vekst handler like mye om å ha det godt i menigheten akkurat slik den er nå – ikke slik vi skulle ønske den var bare vi får til enda flere tiltak, eller enda flere kommer.

Å leve under Guds håpstejn er ikke å se seg blind på håp for en gyllen framtid, men å kunne være viss på at Gud er hos Torvastad menighet akkurat her og nå – og gjør den til et rikt og godt sted å være.

Menighetsblad

Å være en levende folkekirkemenighet er å være aktivt til stede i lokalsamfunnet. Det er Torvastad menighet i høyeste grad gjennom menighetsbladet sitt! Et blad som vi vet at flertallet i bygda åpner og kikker i med interesse. En raus og god blanding av stoff som kan være av interesse for bredden av mottakerne, en tydelighet og vennlig «stemme» kombinert med fine samarbeidspartnere er nøkler til at folkekirkens viktigste kommunikasjonskanal fungerer godt. Menighetsbladet er på mange måter menighetens «ansikt utad», og på Torvastad ser jeg at bladet speiler en åpen og glad menighet med interesse for medlemmene sine.

Frivillighet

På møtet i menighetsrådet var frivillighet et av temaene, slik det også var på bygdakvelden. Menigheten er allerede velsignet med mange frivillige, en god del av dem har jeg fått møte i ulike roller denne uka. Samtidig har Torvastad som de aller fleste menigheter ønske om å si velkommen til enda flere medarbeidere. Å være menighet for alle krever mange på laget. Diakonirådgiveren fra bispedømmekontoret oppfordret til å sette frivillighet på dagsorden – og begynne med å stoppe opp litt. Bruke tid på å beskrive menigheten slik den er nå, våge å drømme litt, finne en identitet og et eierskap til menigheten. Det skaper gode grunnlag for vekst.

Og så er det fullt mulig å være et godt kristent menneske uten å ha en frivillig oppgave! Det er mye vi gjør for vår neste ute i hverdagen, Gud velsigner oss og innsatsen vi gjør i stort og smått der vi er.

Jeg er glad og takknemlig for privilegiet det har vært å bli kjent med Torvastad menighet. En levende folkekirkemenighet med Guds trygge løfte om nærvær og håp over seg.

Gud, velsigne Torvastad menighet og fyll den med tro, håp og kjærlighet.

Anne Lise Ådnøy

Biskop i Stavanger bispedømme